

РЕШЕНИЕ

№ 17771

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10466** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 23674 от 29.09.2025 г. и вх. № 24374 от 07.10.2025 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Р. И. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Г. У. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3 срещу решение № 1040 - 21 – 534 от 02.09.2025 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град, с което са оставена без уважение жалбата с вх. №№ 1012 – 21 – 884 от 30.07.2025 г. срещу разпореждане № 214-00-8491-6 от 22.07.2025 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – С. град като неоснователна.

Жалбоподателят оспорва посоченото решение като неправилно и издадено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Посочва се, че отхвърлянето на жалбата срещу решението е неоснователно и противоречащо на материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че мотивите на обжалвания административен акт са несъстоятелни и базирани на хипотези при превратно тълкуване на фактите в интерес на административния орган и в разрез с правата и интересите на осигуреното лице. В жалбата е посочено, че оспорващият е изпълнявал съвместно трудовите си задължения, управлявал е такси, като организацията на таксиметровата дейност е била осъществявана от работодателя му. За престириания от него труд е получавал заплата, съгласно сключен трудов договор. Допълнително са изложени аргументи по съществуването на спора. В хода на съдебното производство оспорващият, редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. У., като поддържа жалбата, предлагат да се уважи и претендират сторените съдебно – деловодни разноски, съгласно представен списък. Прави възражение за прекомерност

на претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът –директорът на ТП на НОИ, редовно призован, се представлява от юрк. И., който оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и депозира писмено становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление рег. № 214-00-8491 от 13.04.2020 г. Р. К. е сезирал административния орган с искане за отпускане на ПОБ поради прекратяване на основание чл. 328, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) на трудовия му договор с осигурителя „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД. Прекратяване на трудовото правоотношение е считано от 13.04.2020 г. по силата на Заповед № 25 от 13.04.2020 г. за прекратяване на трудов договор № 005 от 28.02.2018 г.

Длъжностното лице по осигуряването за безработица е приело, че прекратяването на трудовия договор е на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ и като се е съобразило с данните за осигурителен стаж и осигурителен доход в РОЛ, подадени от дружеството-работодател, е постановило разпореждане №214-00-8491-1 от 10.06.2020 г., с което е отпуснато парично обезщетение за безработица (ПОБ) за периода от 13.04.2020 г. до 12.10.2020 г. в размер на 33.26 лв. дневно, което е изплатено в пълен размер. Според справката за изплатено ПОБ по регистрация №214-00-8491 от 13.04.2020 г., извършените плащания по сметка на жалбоподателя са в общ размер на 4 290.54 лв.. Съгласно КП № КВ-5-21-01876393 от 26.03.2025 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град, в Софийска районна прокуратура (СРП) е водено досъдебно производство № 15109/2022 г. на 09 РУ-СДВР, прокурорска преписка № 22596 /2022 г. на СРП относно „КАДЕМЛИЯТА 2018“ ЕООД, което има за управител П. М. П., който е управител и на „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД. В хода на разследването по досъдебното производство е установено, че управителят П. П. е бил потърсен от неустановени лица, при което е дал съгласие да стане „фиктивен управител“ на няколко дружества, сред които и на „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД срещу определена сума. От неустановените лица са му били представени множество документи, върху които П. положил подписа си, без да знае съдържанието им. Последният е дал сведения, че след вписването си като фиктивен управител в дружествата не е извършвал дейност, не е назначавал лица и т. н. Установено е, че предметът на дейност на дружествата е “таксиметров и международен транспорт импорт и импорт на стоки, незабранени със закон”.

Установено е, че “РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД е вписано в Търговския регистър (ТР) на 14.10.2008 г. с управител и едноличен собственик на капитала Й. П. П.. Съгласно промяна в ТР от 09.10.2014 г. дружеството е с едноличен собственик на капитала и управител - П. М. П., променен е и адреса на седалището в [населено място]. При проверка в ИС на НОИ - „Регистър на трудовите договори” (РТД) е установено, че за периода от м. 01.2009 г. до м. 12.2022 г. от страна на дружеството са подадени 17 бр. уведомления за сключени трудови договори с 55 лица, като към момента на проверката няма действащи трудови договори.

При извършена справка в „Регистър приход“ в ИС на НОИ е установено, че от ноември 2012 г. до декември 2022 г. няма данни за внесени дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към дата на проверката на „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД задълженията са в размер на 45 367.27 лв. (изчислен по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в ТД на НАП). Съгласно предоставените данни от ТД на НАП С. офис “Център“ по отношение на дружеството са установени подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. и 2019 г. с краен финансов резултат - счетоводна загуба, както и че има данни за 1 бр. фискално устройство с дата на въвеждане в експлоатация- 03.02.2012 г. и дата на дерегистрация- 07.10.2014 г. с тип на обекта “ресторант“.

Дружеството не е регистрирано по ЗДДС, от същото не са подавани данни за справки по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ за изплащани възнаграждения на „наети“ лица. Данните по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и уведомленията по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП.

В хода на проверката е изпратено Искане до ИА „Главна инспекция по труда“ - [населено място] за извършване на проверка в „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и установяване на реално извършвана трудовата дейност от лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ. В отговор е предоставена информация, съгласно която въпреки всички предприети действия от страна на инспекторите контакт с управителя на дружеството или лица, които да го представляват не е установен, местонахождението на „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД не е намерено и проверка по спазване на трудовото законодателство не е извършена.

По данни от ИА „Автомобилна администрация“ за „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД няма издавано Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

В хода на проверката е поискано от лицата, за които е имало подадени данни в регистъра на трудовите договори да дадат сведения и доказателства за изясняването на факти и обстоятелствата по случая. Р. К. не е представил документи, а е декларирал полагане на труд в „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, като „таксиметров шофьор“, но „не помни“ името на работодателя си и на колеги с които е работил. Посочил е, че получавал заплатата си „от оборота“. Декларирал е „не“ за продължителност на работното време в часове; както и че „няма“ лице, което го е запознало с естеството на работата; декларира, че е ползвал отпуск за временна неработоспособност и не помни от кого е научил за свободното работно място; а като причина за прекратяване на трудовия договор посочва „пандемията“.

Предвид установеното от извършените проверки на НАП и ГИТ, липсата на изискуемия лиценз за извършване на таксиметрова дейност, е прието от контролния орган на ТП на НОИ – С. град, че чРЕ-СТАРТ-72“ ЕООД не е извършвал стопанска дейност по смисъла на Търговския закон от 01.01.201г . до момента на приключване на проверката (26.03.2025 г.), която да предполага наемане на лица по трудов договор. В хода на проверката не са установени данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят наемане на лица по трудово правоотношение и изплащане на възнаграждения, за каквито обстоятелства са подавани данни по чл.5, ал.4 слг КСО в РОЛ. Не са представени доказателства за извършвана трудова дейност от тези лица, а са събрани такива, сочещи че се касае за фиктивен осигурител. В тази връзка е прието при извършената проверка, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност в дружеството, като императивно изискуема предпоставка по чл.10, ал.1 от КСО за възникване и съществуване на осигурително правоотношение.

На осигурителя „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са дадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01876448/26.03.2025 г. за заличаване на неоснователно подадените от дружеството данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 24 лица за периода 12.02.2018г. -30.11.2022 г., в т.ч. и за жалбоподателя за периодите от 01.03.2018 г. до 30.11.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 14.04.2020 г., които след влизането им в законна сила и поради неизпълнението им, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. са заличени служебно.

С разпореждане №214-00-8491-4 от 22.07.2025 г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица на основание чл. 54ж, ал. 2, т.1I от КСО е отменено разпореждане № 214-00-8491-1 от 10.06.2020 г. за отпускане на ПОБ, с оглед наличието на нови данни относно осигурителния статус на Р. К. за периода от 01.01.2020 г. до 14.04,2020 г., които са от значение за преценка на правото на ПОБ.

С разпореждане № 214-00-8491-5 от 22.07.2025 г. на основание чл. 54ж, ал. 1, във връзка с чл. 10 от КСО е постановен отказ за отпускане на ПОБ по заявлението от 2020 г. поради прекратения трудов договор с "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД.

Разпореждания №№214-008491-4 и 5 от 22.07.2025 г. са връчени лично на жалбоподателя на 29.07.2025 г., с известие за доставяне №PS 1071 01BYQI 8 на Български пощи и не са обжалвани в срока по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО, поради което са влезли в сила административни актове.

След това е издадено процесното разпореждане № 214-00-8491-6 от 22.07.2025 г. на основание чл. 114, ал.3 във вр. с ал.2, т.2 от КСО, с което е разпоредено лицето да възстанови полученото ПОБ за периода от 13.05.2020 г. до 12.11.2020 г. в размер на 4 290.54 лева - главница. В мотивите за неговото издаване длъжностното лице по осигуряването за безработица се е позовало на обстоятелството, че данните по чл.5, ал.4 от КСО, въз основа на които е било отпуснато ПОБ през 2020 г. са заличени след извършена проверка по разходите на ДОО и на основание издадени на осигурителя "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД задължителни предписания от 26.03.2025 г. на контролен орган, след като е установено, че посочените в тях лица не са били осигурени по см. на КСО, вкл. жалбоподателят за периодите от 01.03.2018 г. до 30.11.2019 г. и от 01.01 до 14.04.2020 г. Това разпореждане е връчено с посоченото по – горе известие за доставяне на 29.07.2025 г. (л. 42).

Срещу него е подадена жалба с вх. № 1012-21-884 от 30.07.2025 г. до директора на ТП на НОИ – С. град, който я е разгледал и е приел, че е неоснователна с решение № 1040-21-534 от 02.09.2025 г., което е връчено на 15.09.2025 г., видно от известие за доставяне ИД PS 1071 015UY4 S (л. 22).

В хода на съдебното производство като писмени доказателства по делото са приети представените документи с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните. По искане на оспорващия бе допуснато събирането на гласни доказателства средства чрез разпит на свидетеля А. Н. К., чийто свидетелски показания се кредитират изцяло, доколкото са относими с предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Процесното решение е връчено на 15.09.2025 г. на А. Ж. (л. 22), а жалбата е депозирана на 29.09.2025 г. в АССГ, поради което съдът приема, че е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал.2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

На основание чл. 54а, ал.1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс, с изключение на лицата по чл. 114а, ал.1 от Кодекса на труда, или законодателството на друга държава.

Съгласно чл. 54а, ал.3 от КСО във връзка с чл. 1, ал.1, т. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица (НОИПОБ) паричното обезщетение за безработица се отпуска въз основа на заявление до ТП на НОИ, към което се прилага акта за прекратяване на правоотношението.

Разпоредбата на чл. 54а, ал.4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в 3месечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

По силата на чл. 54ж, ал.1 от КСО, ПОБ се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ.

Съгласно чл. 54л от КСО, отпускането, изчисляването, изменението, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО и данните, декларирани и подадени от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет.

Законодателят е предвидил в чл. 5, ал.6 от КСО, че данните по ал. 4 служат за определяне на правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите.

Разпоредбата на чл. 5, ал.1 от НОИПОБ посочва, че ПОБ се отпуска, отказва, изменя, спира, възобновява, прекратява и възстановява с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в 14 -дневен срок от подаване на заявлението, декларация или от настъпването на съответните обстоятелства.

Осигуряването възниква от деня, в който лицата започнат да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, т.е. придобиване на качеството осигурено лице по смисъла на кодекса е във връзка с осъществяването на трудова дейност (чл. 10, ал.1 от КСО).

Легалното определение на понятието „осигурено лице“ е дадено в §1, ал.1, т. 3 от ДР на КСО и това е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал.1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Съгласно съдебната практика на ВАС не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, защото подадено уведомление за сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО не са достатъчни предпоставки, за да възникват осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл. 5, ал.4 от КСО. По силата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице.

Въпросът за легалното полагане труд от оспорващия при работодателя „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД е обект на дадените Задължителни предписания № ЗД-1-21-01876448 от 26.03.2025 г. на ТП на НОИ. На базата на тези задължителни предписания са издадени Разпореждания №№214-008491-4 и 5 от 22.07.2025 г., които са влезли в сила поради необжалването им по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. град. Както е посочено в констативно – обстоятелствената част на настоящия съдебен акт с тях е отменено разпореждането за отпускане на ПОБ и е постановен отказ от отпускане на ПОБ. С влизането им в сила същите пораждаат своето правно действие, което означава, че оспорващият е получил обезщетение за безработица, което впоследствие е прието, че не е следвало да получи и което следва да възстанови на НОИ като добросъвестно

получено.

С необжалването на тези две разпореждания по административен, респ. съдебен ред жалбоподателят е приел отмяната на разпореждане №214-008491-1 от 10.06.2020 г. и последвалия отказ за отпускане на ПОБ. При тези данни правилно и законосъобразно длъжностното лице по безработица е издало разпореждане № 214-008491-6 от 22.07.2025 г. за възстановяване на полученото обезщетение в размер на 4290,54 лв.

Предвид гореизложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли, а оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение, като правилни и законосъобразни, следва да бъдат оставени в сила. В този смисъл е и съдебната практика – решение № 3416 от 20.05.2022 г., постановено по адм. дело № 1722 по описа за 2021 г. на АССГ, потвърдено с решение № 3288 от 28.03.2023 г., постановено по адм. дело № 8617/2022 г. по описа на ВАС, Шесто отделение.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 130 лева/66,47 евро.

Водим от горното, Административен съд София град, Трето отделение, 8 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. И. К., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 1040 - 21 – 534 от 02.09.2025 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА Р. И. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: